

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 374/2022
21.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела самовлашће у саизвршилаштву из члана 330. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Ивана Јелића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К-81/21 од 01.10.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 4/22 од 25.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Ивана Јелића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К-81/21 од 01.10.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 4/22 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К-81/21 од 01.10.2021. године окривљени АА и ББ оглашени су кривом због извршења кривичног дела самовлашће у саизвршилаштву из члана 330. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 6 месеци и истовремено је одређено да ће се наведене казне извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, у селу ..., Општина ..., уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним Законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне издрже у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву приватних тужилаца, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 4/22 од 25.01.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених - адвоката Ивана Јелића и адвоката Дервиша Гашанина, као и пуномоћника приватних тужилаца – адвоката Златана Куртовића и пресуда Основног суда у Сјеници К-81/21 од 01.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Иван Јелић, у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или исте преиначи и окривљене АА и ББ ослободи од кривичне одговорности за кривично дело самовлашће у саизвршилаштву из члана 330. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, заједнички бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да суд није могао окривљене огласити кривим због извршења кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, јер изрека пресуде не садржи све елементе наведеног дела. Елементи кривичног дела који недостају су, по ставу одбране, умишљај и противправност. Поред изнетог, повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац образлаже и наводи да није дефинисано право које су окривљени самовласно прибавили, те да се у изреци побијане пресуде, наводи да је предмет кривичног дела самовлашће право службености, али да је нејасно и немогуће утврдити о којој врсти права службености се ради, односно да се из изреке пресуде не може утврдити да ли се ради о стварној или личној службености или о службености пролаза, коришћења или некој другој врсти дефинисаној законом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика чини лице које самовласно прибавља неко своје право или право за које сматра да му припада.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, то, по налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде и то да су окривљени у стању у којем су били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, самовласно прибавили право за које сматрају да им припада, тако што су поставили два дрвена колца са по четири реда плетене канапе (које се не може кидати), на земљишту које се налази до некатегорисаног сеоског пута преко катастарских парцела које су уписане у лист непокретности ... КО ... на име ВВ, а на којем месту је претходно јавни извршитељ у предмету извршења Основног суда у Сјеници И бр. 27/2020 од 28.10.2020. године уклонио четири дрвена колца са четири струка бодљикаве жице, на

који начин су поново приватним тужиоцима онемогућили коришћење службености свесни забрањености свог дела чије извршење су и хтели, а у време и на месту ближе описаним у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљених стичу сва битна законска обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. у вези члана 33. КЗ, а то значи, поред осталог, и умишљај и противправност.

При томе је без значаја чињеница, на коју заједнички бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости указују – да се не може утврдити о којој врсти права службености се ради, имајући у виду да из описа предметног кривичног дела јасно произилази да је у питању службеност пролаза, јер су окривљени критичном приликом поставили на земљишту, ближе опредељеном у изреци, два дрвена колца са по четири реда „плетене канапе“, на који начин су самовласно прибавили право за које сматрају да им припада – право да онемогуће приватним тужиоцима право службености пролаза.

Како из изреке првостепене пресуде произилазе сви објективни и субјективни елементи кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су окривљени и оглашени кривим, наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

На основу члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић